

som efter den gældende Lov er forbudt fra 9 til 4, men nu forbydes alle Helligdage efter 10 Formiddag, o: fra 10 til 12 Aften, vil i forskellige Virksomheder kunde volde Vanskeligheder, Tab og Skade. Det er derfor ogsaa et Punkt, som jeg mener bør tages under nøje Overvejelse. Lovforslagets Forslag i den sidste Del af § 2 om den forandrede Lukning de to sidste Søndage før Jul, mener jeg, er meget forsvarlig, og den kan jeg tiltræde. — Med Hensyn til § 3 vil jeg bemærke, at da der nu under beværtningsdrivende inddrages Personer med Konditorborgerskab, maa man gøre sig klart, hvad der forstaas ved „tilberedte Spisevarer“. Saa længe der kun er Tale om beværtningsdrivende, er Udtrykket ret klart, men naar der ogsaa er Tale om Personer, der have Konditorborgerskab, ville Spisevarer komme til at omfatte adskilligt mere. Nu have Konditorierne Lov til at holde Butikkerne aabne alle Helligdage og sælge alle de Kager, de kunne overkomme, og det mener jeg ogsaa bør være Tilfældet i Fremtiden. Man maa søge at faa en Affattelse, der gør det ganske klart, at disse Kager enten falde ind under Begrebet „tilberedte Spisevarer“ eller Begrebet Brød.

Jeg kommer saa til Barberparagraffen. Ogsaa jeg er bleven noget skuffet ved den Affattelse, Lovforslaget her har faaet. Da jeg begyndte at læse Paragraffen, glædede jeg mig over, at der var taget Hensyn til de Indvendinger, som fra forskellige Barberkunder bleve gjorte gældende under Forhandlingerne i Fjor. For de almindelige Helligdages Vedkommende bliver der ikke noget at klage over. Paa de Dage kan man blive barberet til Klokken 12, men jeg forstaar lige saa lidt som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, hvorfor man, naar to Helligdage følge efter hinanden, ikke maa blive barberet paa den anden. Jeg savner for Resten en Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig, naar der er tre Helligdage efter hinanden, og det sker jo f. Eks. naar den 24. December er en Søndag eller 2den Juledag en Lørdag. For hvilken af de tre Dages Vedkommende er det saa vore Følelser imod at blive barberet? Til lige er der den Mærkelighed, at denne Bestemmelse i § 4 staar i afgjort Strid med § 11. Her siges det nemlig at: „De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragraffer, skulle paa Skærtorsdag, Langfredag og den første Dag af de 3 store Højtider gælde hele Dagen“. Altsaa de Forbud, som i de foregaaende Paragraffer

— altsaa ogsaa i § 4 — kun gælde Dele af Dagen, skulle paa disse Dage gælde hele Dagen. Det vil altsaa sige, at Forbudet i § 4 første Linie for disse Helligdages Vedkommende udvides til at gælde hele Dagen. Efter § 11 vil man altsaa paa Skærtorsdag, første Paaskedag, Pintsedag og Juledag ikke kunne blive barberet, og efter § 4 vil man heller ikke Dagen derefter kunne blive barberet, og dog forudsætter § 4, at man skulde kunne blive barberet paa den første af disse Dage. Der er her en Modstrid, som det vist nok ogsaa vil være ganske nødvendigt at faa klaret. Jeg vil meget henstille til det ærede kommende Udvalg og til Tinget, om det ikke vil være rigtigt at slette disse Bestemmelser for saa vidt Barberstuer angaar, saa at man kan blive barberet paa enhver Helligdag. Jeg har allerede ved tidligere Lejligheder udtalt, at det ikke er noget egenkærligt Motiv, der i den Henseende leder mig, thi alle vide, at der ikke er det mindste i Vejen for, at man her i København kan blive barberet til en hvilken som helst Tid paa en Helligdag, naar man blot gør Aftale med Barberen om at komme hjem til sig og gøre det. Men hele det store Publikum har ikke Raad til at foretage saadanne Ting og er derfor daarlig tjent med en saadan Regel, og Barberernes Personale, som Forslaget dog gerne vil beskytte og give saa megen Frihed som muligt, kan umuligt være tjent dermed, thi i den Tid, som medgaar til at besøge en Kunde i hans Hjem, kunde der barberes 6—10 Kunder paa Barberstuen. Der er derfor vist nok her et Punkt, hvor Lovforslaget bør gøres om, saaledes at der ikke sker nogen Forandring i den bestaaende Ret. Jeg skal nævne endnu som Eksempel paa, hvilke Forskrækkeligheder der kan opstaa gennem dette Lovforslag, at det meget vel kan hænde, at man hverken paa første Juledag eller paa Nytaarsdag kan blive barberet, hvis denne Dag nemlig bliver den anden af to Helligdage. Hvis den 24. December og den 31. December falde paa en Søndag, vil man efter Lovforslaget ikke kunne blive barberet den følgende Dag og skulde saa spasere rundt paa første Juledag og den første Dag i det ny Aar uden at blive barberet. Jeg vil lægge det ærede Udvalg og det høje Ting dette meget alvorligt paa Sinde. Man kan mærke, at Flertallet af Forslagsstillerne ere Folk, som ikke blive barberede, eller som barbere sig selv.

Med Hensyn til § 6 skal jeg gøre op-